T04166

R001J06

General 2 8979 கணபதி தாண.

1973 திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கருவைப

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

ு இவீ சராமபாண்டியர் அதிவீ சராமபாண்டியர் அருளிச்செய்தது.

2.3

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணேநகர்ச்

சுவாமி நாதபண்டி தரால்

சென்னபட்டணம்

சைவவித் தியா நுபாலனயர் திரசாஃயில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சௌமியஸ் ஆவணிகு.

இதன்வில் அணு - அ

கணபதிதுணே.

திருக்கரு வைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.

காப்பு.

ஆன கருவைப்ப திற்றப்பத் தந்தா திச்சொல்லலங்கன் முற்றும் ஞான வுருவாங்களவீ சன் ளின சரண மிசைச்சாத் தத் தான வருவிபொழி தடக்கைத் தறகட்சி றகட்புகர் முசத்து இ கூன விள வெண் பிறைச் கோட்டுக்குண்குஞ்சாத் தின டிதெர்முவா

ச ரார்கமலச்சேவடியென் செக்கையிருத் கியுன் து திருப் பேராயி ரழுமெடுத்தோ திப்பெம்மான் கருவையெம்மானென் ரூராவமுகமுண்டவர்போலன சுதான சுத்தக்கெகிழ வாராவின் பமறிவித் தாயறியேனி தற்கோர்வரலாறே.

ஆருக்காமக்கொடியகன இவர்மூட்டவுவலமனம் நீ முய்வெந்து இடப்பேண்றின் முள்வழுத்தில்வவுக்கு மாரு சேயத்திரவுபகன் மறவா இருக்கவரமனி த்தாய் சீருடாவமுடித்தசடைக்கருவைவாழுஞ்செழுஞ்சுடரே. (உ) சுடரேவலியத்து த்தாண்ட துணயேயிறவித்தொகுழிவீழ்

சுட்சேவலியத்தடுத்தாண்ட துண்யேப் நவி தடிதாடு குழிவீழ இடரேயகவக்களாகீழலிருந்தகோவேயெம்பெருமான் உடலேயோம்பித்திரியுமென்யுன்னேகினிக்கப்பணித்தவருட் கடலேயுண்யன்றெருநெகய்வங்காணவழுத்தக்கடவேனே (உ)

வேளிற்கிலவேடொடுகிணக்கும்வி எங்குமகளிருளங்கவற்றி பானற்கொடியவிழிவிலக்கும்பற்குய்வருக்கியனு தினமும் ஈனத்துயரக்கடலமுக்குமெனயும்பொருளாவடி மைகொண்ட ஞானத்துருவேதமிழ்க்கருவைகம்பாபொதுவினடித்தோனே.

திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தா தி.

நடித்தேன்பொய்க்கூடெடுத்தவமோன் ஒள்கழியவின் ஒளில் படித்தேனுன் துதிருநாமம்பண்டைவினேயைப்பற்றறுத்தேன் பிடித்தேன்பி றவிக்கடனிந்தப்பெரியபுணேயாவுன் தடியை முடித்தேனுள்ளத்தெண்ணமெல்லாங்கருவைவாழுமுன் ே இன

முன் 'கோப்பி நவித் தவப்பயனேமுழு துமறியாமூடனிவன் என்ன'க்கருத் திலி ரங்கியோயாதோவறியேனி ரவுபகல் கன்ன ந்பாகிற்கோற்றேனி ந்கனியிற்கனிக் தகவிபாட அன்ன தேசு குதிவயற்கருவையாண்டானென் 'கோயாண்டது வே

ஆண் _குரவஞவானேயல்லற்பி நவியறுப்பான, வேண்டும்பத வி சுருவானவெளிவீட்டின்பமளிப்பானத், தாண்டல்செய்யா மணிவிளக்கைத்தொழின்மூன் நியற்றுக்கொல்லோணக், காண் டற்கரியபேபொளியைக்களாவினிழற்கீழ்க்கண்டேனே. (எ)

கண்டகண்கள்புனல்பாயக்களிப்பாயுள்ளங்கரையழிய விண்டமொழியுநாக்குழறவிம்மிமேனிமயிர்பொடிப்பப் பண்டைவசம்போய்ப்பரவசமாய்ப்பரமாநக்தத்தெளிநறவம் உண்டுதெவிட்டாவருள்புரிந்தான்கருவைவாழுமுரவோனே. ()

உரசாபரணத் திருமார்புமுமையொப்பினயாளிடப்புறமும் செமாலிகையும்புரிசடையுஞ்செய்யவாயுங்கறைமிடறும் வரதாபயமுமழுமானும்வயங்குகரமுமலரமுயும் கருவாபுரியான் வெளிப்படுத் திக்காட்சுகொடுத்துகின் முனே. ()

கின் றகிலையுஞ்செய்தொழி லுகினே த்தகு நியும்வழிபாடும் ஒன் றுபதமும்பதங்கடந்தவுண்மைப்பொருளுமறியேனே இ எ அன்னடியாருடன் கூடவெண்ணம்புரிந்தவினியவருள் கீன் றுகன் அதமிழ்க்கருவைகம்பாவும்பர்காயகனே. (க0)

நாயகன்முகுந்தன் சததளப்பொகுட்டினுன்முகனென்னவீற் திருக்கும், தூயவன்கருவைக்களாகிழலமர்க்தோன்றூணய்டிப் புகழினேவழுத்தி, 'மாயிருஞாலமெடுத்தெகித்தேத்தவரம்பெறு மதுரகாவலர்கள், சேயிருவி சும்பிற்கற்பக்கீழற்செல்வமும்வேண் சுவதிலேயே. (கசு)

வேண்டுவதொன்ற தமியனெப்பி நப்பும்வெர் தழன ரகிடை விழினும், காண்டகு சிறப்பின ரம்பையர்சூழக்க ந்பக நீழல்வை கிடினும், தாண்டகு சுடரேகளாகிழலமர்க்க சோ கியேக ருவை எ யகனே, ஆண்டகாய்கின துதிருவடிக்கமலத் தன்பெனுமழிலிலா ப்பொருளே.

அழிவிலாப்பொருளேபழமறைக்கொழுக்கேயில் பெடியமு தவாரி தியே, ஒழிவிலா தருளுங்கற்பகக்களியேயொப்பின மைப்பரக்டு தறிக்கும், விழியினு அருகியொருபு நமளித் தவிமல னேகருவையம்பரனே, இழிவிலாப்பு ஊயாப்பி நவியங்கடனி ன்றே நான்பெற்ற துன்பதமே. (க டீ)

உன்பதமேத் இத் துன்பவோறக்கவுலகினி ந்றிருவுடன்வரிழு ம், மன்பதைக்கெல்லாமெய் இடுந்தாமோவலியவுக்கு சீண் த்தடுத் தாண்டுள், அன்புவக்தொருவாறிக்திடாவறிவுமறிவுறு த்தருளினே யதற்கு, முன்பெ துபுரிக்தேன்கருவையம்ப திவாழ்முதல்வனே முக்கண்வானவனே.

வானெரியறல்கான்மண்ணெனப்பகுக்கவரும்பெரும்பூ ஃமோ கைர்க்தும், ஆனமுக்குணமுங்காணமோர்கான்குமனே த்துமாயா இ மீ றின்றி, ஊனுறையுடலுக்குயிருமாயுயிருக்குணர்வுமாயொன்றி லுக்கோயா, ஞானகாயசனேகருவையம்பரனேகானறிர்துரைக் குமாறெவனே.

எ**வ**னுயிர்க்குயிராயெள்ளுமெண்ணெயும்போலெங்கணுமி டையருஙின்ருன், எவனவே த்துலகுமீன்றுகாத்தழிக்கவிறை மைசான்மூவருவெடுத்தான், எவன்முதவிடையீறின்றியெஞ் ஞான் றமீ நிலாமறைமுடியிருப்பான், அவனெணப்புரக்கத்திரு க்களாகீழலமர்க்கருள்புரிக்ககாரணனே. (கசு)

காரணமேதென் றறிகிலேன் றமியேன் கற்றலமன த்தினக்க ரைத்து, 'வாரணி முலேயாளொப்பளேயோடுமழவிடைமேலேழு த்தருளி, நாரணன றியாத்திருவுருக்காட்டி எல்லருள் சுரக்துவாழ் வித்தான், பூரணன் கருவைக்களாகிழலமர் ந்தபுண்ணியன் விண் னவர்க்கிறையே. (கஎ)

தின்ணவர்மகுடகோடிவீழ்ந்திறைஞ்சும்விரைமலர்ச்சேவடி மிலையே, உண்ணிறைகாதலன்புகின்றருகவுலேயிடுமெழுகென வருகிக், கண்ணினீர்வாரக்கருவையம்பரனேகடவுளேயென்றெ டுத்தேத்தப், புண்ணியம்புரிக்தேனிப்பெரும்பேறபூதலத்தெ வர்பெறுவாரே. (கஅ)

பெறவதுகின ததிருவடிக்கமலம்பேசுவதுன்றிருகாமம் [டோ உறவதுகின ததிருவுருவெளியாமுணர்வதுன்னருள்லா துண் மறுவறுசிறப்பின்மாசிலாமணியேவரதனேசிவபெருமானே குறமுனிபரவக்களாகிழலமர்க்தகொடிமதிற்கருவையாதிபனே.

ஆ தவன் மதிபாரனல் வெளி புனல் காலரு மறையெச்சனென் நெட்டுப், பே தமாமுருவாயருவமாய் கிறைந்தபெற்றியாலுற்று நானுன் னே, ஏதினுலுணர்வேனுணருமாறருளாயிள்கிலாப்பசு க்கொழுந்தணிந்த, சோதியேகருவையொப்பின களபத்துண முலே தழுவுகாதலனே. (20)

வே ற.

க் க் தலுற்றிடமனகி‰பெற்றிடக்கனிக் திடக்களிக் சப் போ தமுற்றிடமானென தென்றிமம்புஸ்ச்செருக்கறமாற சா தன் முத் தமிழ்க்கருவையம்பானென காத்தழும்புறவோ தி ஓதிமற்ற கான்பெற்றதையிற்றென வுரைத்திடமுடியாதே. முடி கடந்த துக்கன கோளகை நெடுமுகட்டி இடிக்கப்பாலும் அடி கடந்த துபாதலமேழி இடிக்கப்பு றத்தன லோடும் துடி கடந்தகை கடந்தன திகந்தமா ெருல் புகழ்க்களாவீ சன் பொடி கடந்தபான் மேனியான் றிரு நடம்புக லு தற்கெளி தாமோ.

எளியன்புன்றெழிற்பாதகன்மாதராரிளமுலவளம்வேட்ட களியன்றீக்குண வஞ்சககெஞ்செனுங் கருங்கலேக் கடைவித்து, வெளியில்வந்துநின்பொன்னடிசென்னியின் மிலேந்தெனேயாட் கொண்ட, அளிகனிந்தநின்னருட்குணமுரைப்பதாரருங்களாவ மர்ந்தோனே.

அமரர்மா தவர்முனிவரர் இரண்டுகின் றனு இனக்கொழுதேத் தும் தமர நூபுரப்பொற்சரணேத் இடத்தமியனுக்கருள்செய்தான் குமா ஞலடுஞ்சூர்ப்பகை தடிக்தவன் கொள்ளே வண்டினமார்க்கும் கமலவாவியும்பொங்கருஞ்சூழ் திருக்க ருவையம்பெருமானே. ()

கருவையம்பரனம்பரமேனியன்கடவுளர்காணுத், உருவையம் பிகைபெறப்பகுந்தளித்தவஞென்னலர்புரநீற்று, பெருவையம் பெனக்கண்ண™னயுடையனென்பிழைபொறுத்தழியாத, திரு வையம்புவிச்சிறப்பொடுமளித்தவன்றிருக்களாவுடையோனே.

உடையமென்று தம்மக்களே மீன வியையொக்கிலப்பெருவா ழ்வை, அடையகல்குசீர்ச்செழும்பொருண்மு தலியவினத்தையு கிளேப்பாரோ, விடையின்மேல்வரு திருக்களாகாயகன் விரைம லர்ச்செழுங்கொன்றைத், தொடையல்வேணியான டியவர்க்கன் பொடுதொண்டுசெய்மனத்தாரே.

மன த்தையான் றினம்வணங்குவன் மின் னெனவைகலுநிலேயற்ற தன த்தைவாழ்வினரிலேயெனமதித் துழலாசையிற்றளராமே [ச் புன த்துழாய்முகில்போற்றிலங்கருவைவாழ்புண்ணியன்பாலற்கா சின த்தகாலின்யுதைத் தவன்பங்கயச்சேவடிவணங்கென்றே. () வணங்கென த்திலையளித்தினையென்புகழ்வாழ்த்தெனராத்தர் தாய், இணங்கென த்திருக்கூட்டமுங்காட்டி ஊயினிப்பெறும் பேறுண்டோ, துணங்கையிட்டுவெப்பேயக்கணங்கு தித்திடச் சுடலேயாடாங்காகக், கணங்கள்போற்றின்ருடியகுழகனேகரு வையம்பெருமானே. (உஅ)

் பெருமைசான் நகின் றிருவெழுத்தைக் துமேபெரும்புணவெ னப்பற்றி, அருமைசான் நவிப்பவக்கடல்கடக்குமாருசையிற்று ணிகின்றேன், இருமையின்பமும்முயவர்க்கூட்டிடுமிறைவனே யெயிசானே, தரும்மூர்த் தியேயொப்பனேவனமுலே தழுவு திண் புயத்தானே. (உக)

தானேயெண்டிசைமுக்க ணுமுச்சுடர் தழைசடைக திர்க்க ற்றை மேனிவெங்கனலாடிடமுலகெலாம்வெங்கொழிபுறங்காடு சேணவெங்கொலேப்பேய்க்கணமென்னின த் திருக்களாவமர்க் தோனே, வானகாடரும்பூ தலத்தடியரும்வணங்குவதெவ்வாறே.

எவ்வமுற்றதிரிமலமிற்றது செவ்விஞானத்திருக்கண்டிறந்தது கொவ்வைவாயுமைகொண்கன்கருவையான் பௌவநஞ்சமுண்டான்கழல்பாடவே.

பாடினேன்புகழ்பங்கயச்சேவடி குடினேன்கருவாபுரிச்சோதியை நாடினேனவனுனெனும்வேறறக் கூடினேனடியார்திருக்கூட்டமே. (ந.உ)

கூட்டமிட்ட கருவி கு?லக் துடல் சேட்டையற்றுள்ள நிவுசினை தயமூன் காட்டமூன் றடை கா தன் முகலிங்கன் தாட் டு?ணக்கமலக் தூலக்கொண்மி னே.

(压压)

(15_5)

தீலக்கொள்வெண்டலமாஃபபன் நண்ணிலா மிஃலக்குர்தென் கருவாபுரிவே தியன் புஃலக்குரம்பையுடம்பிற்குடிபுகுர் தீலக்குகெஞ்சமொழித்தெனேயாள்வனே

(压爭)

என் கோயாள்பவனென் னுள்ளிருப்பவன் தன் கோயான் ரெழு த் தண்ணளி தக் தவன் பொன் கோயாளும்புயன் ரெழு நின் றவன் கன் னி பாகன் கருவைக்கிறைவனே.

(压质)

இறை வனெங்க ணுமியாவையுமான வன் பிறையணிக் தசடிலன் பெருக்ககை கறையிலங்குமிடற்றன் கருவையான மறையின் தென்யாண்டதெம்மாயமே.

(压垢)

மாயவல்விருணீங்கமனத்திடைத் தாயஞானச்சுடர்விளக்கேற்றிய நாயகன்களவீசனரைமயிர் பாயமால்விடையான்பரமேட்டியே.

(压可)

பாமெனக்கு?னயன் றியோர்பற்றிலேன் சரமமுற்றியபோதிற்றருவையோ கருவைகிற்குங்களாமுதலேமறைச் சொமிருக்குந்திருவடிச்செல்வமே.

(压升)

செல்வமீயுஞ்சி றப்புமளித்துளத் தல்லறீர்க்குமறிவையுதவிடும் கல்விரல்குங்க தி தரும்பொற்கிரி வல்விலான் களவீ சீனவாழ்த்தலே.

(压毒)

வாழ்வைகம்பிமதிகெட்டுக்கும்பியில் வீழ்புன்மாந்தர்க்குற திவிளம்புவேன் தாழ்சடைக்களவீ சன் றஞைவயம் குழ்தல்குழி ற்ற றக்கங்கிடைக்குமே.

(#O)

வேறு.

கிடைத்தபொருள் காத்திருக்கக்கிடைத்திலவேன் றயர்வார்போ ல், படைத்தின் தருள்பெற்றும்பெற்றிலர்போற்பரிவுற்றேன் முடைத்தலேயிற்பலிகொள்ளுமுகலிங்காமுகிழ்த்தலோச் சடைத்தலேயாய்கின்மாயமியானுணருந்தாத்ததோ. (சக)

உண ரா' தகின் னி ஃபைகீ யுணர் த்தவுணர் ந்த தற்பின் புண ரா ததாடஃயிற்புணர் ந்ததெனப்பு கழோங்கத் தணவூரமலென்யுனக்குத் தந்துகு வி ரண்டற்றேன் பண ரழ்சச்சிலம்பணி ந்தபழமறையெம்பெருமானே. (சஉ)

பழமையாம்வா தீன மிற்படிக் தமனப்பக் தத் தின் விழைவிஞற் நூலமயங்கிவே அவே அருவெடுத் தூச் சுழல்குயவன் நிகிரியைப்போற்பவக்கடவிற்சுழல்வேனே மழவிடையாய்பால்வண்ணுவானவர் தங்கோமானே. (சங.)

சோமானேகருவைவருகுணக்குன்றேமலரி சழித் தேமாஸ்புளேக்தசடைச்செழுஞ்சுடரேயென்றென்ற பாமாலவாய்பாடிக்கைகொட்டிப்பதம்பெயர்த்து நாமாடலம்பின்காடொண்டராய்கமரங்காள். (சச)

தொண்டுசெய்துவழிபட்டுச்சுரு இபுகழ்களாவீ சன் புண்டரிகமலர் த்தாளேப்போற்றிமு தற்பேறபெற்ருர் அண்டர்பிசாஞன் முகத்தோஞழியானிவசென்ருல் மண்டனின் ஞாலத்தெளியமானுடரோவழுத்துவார். (சடு)

வழ்த் இ0வேளுவாரமலரி 0வேன் சரங்கொண்டு தொழத்தகுவேன் முடி தாழ்த் திச்சூழ்வருவேன் றுணேத் தாளால் அழுத்தி 0வேன் மனத் துன்னேயகம் புறமொன்ரு யுருகிப் பழுத்தி 9வேனருள் சனியப்பால் வண்ணும்பரனே. (சசு) கம்பியுன தருள்வேட்டுகடுக்கடலுட்கலங்கவிழ்ந்த வெம்பு துயர்மன த்தார்போன்மெலிகின்றேனெகொளாக் கும்பமுனிக்கருள்புரியுங்கொற்றவனேமுகலிங்கா தும்பைமுடித்தோய்புரக்கவிரக்கமின்னர்தோன்றுதோ. (சஎ)

தோன் நியபோ துடன்றேன் நித்தோன்று தமறைத்தென்?ன ஆன் நகுமுஞ்செம்பி அறைகளிம்புபோலகலாமல் ஊன் றமலத்துகளகற்றியுன்னருளும்பெறுவேனே மூன் றலகர்தொழுதேத்துமுகலிங்காமுதற்பொருளே. (சஅ)

பொருள்வேட்டு நிலம்வேட்டும் பூவையர் தம் புணர்கல வி மருள்வேட்டு காடோ அமன வலிகெட்டயர் கின்றேன் அருள்வேட்டுன் சுக்கி கிப்பட்டரு ந்து யர்போயுய்வேனே தெருள்வேட்டார்க்கருள் புரியுந்திருக்களவிலுறைவோனே.

உறைவாய்கன்மனத் தன்பருடரே ஐமுயி சாகி நிறைவாயெவ்வுலக கூர்த் து கீக்கமிலா துணர்க்தோர்க்கு மறைவாயுய்த் துண சார்க்கு பறைபயிலுங்கருவையில்வாழ் இறைவாகின் றிருவிளேயாட்டியான் வழுத்தவடங்காதே. (இ0)

ca p

கா தற்பெருக்குமொருகோடிகோடிகவீலப்பெருக்குமிகலாய் வாதைப்படுத்தவீலமாறபோலமனமாலுமன் அவிடவோ வேதப்பெருக்குமுழவோசைவிம்முவிழவிற்பெருக்குமியல்கூர் காதப்பெருக்குமொழியாதுமல்குகருவேசஞானவுருவே. (டுக)

உருவாகிகி ற்றியருவாகிகி ற்றியும்போடெவர்க்குமுறவாய் மருவாகிகிற்றிமலராகிகிற்றிமறையாகிகிற்றிமறையின் பொருளாகிகிற்றியுணயான றிக்துபுகழ்கின் றவாறுமறியேன் கருவாபுரிக்குளுறைதேவதேவக தியேதெனக்குமொழியே. (மொழிதின் நவாறு சமயங்கடோற முழு துஞ்சமுன் றஙிலேயற் நழிகின் நசிக்தையவலங்கெடித் துன்ன டிகண்டு காடியறியும் விழியுங்கொடுத்த முகலிங்கள தமிகுமன் பர்தே செபாருளே பொழியுங்கடைக்கணருளாலளித் தியுரையற்ற முத்தி நிலேயே. ()

முத்திக்கு வித்துன்னடியார்கள் சிக்கைதமுளரிக்கருக்கன் மொழி யெண், சித்திக்குமூலந்தவயோகிகட்குத்தெளிகன்னது தமிரத ம், பத்திக்குநித்தமருள்வி சுகொண்டல்களவீ சனெங்கள்பரமன் அத்திக்குமுன்னம்வரமேயளித்தகருவேசனம்பொனடியே. ()

அடியாரிழைத்தபிழைகோடி கெஞ்சின றியாதவா இழுதல்வன் கொடியார்புரத்தையழன்மூடவன் றகு றமூரல்கொண்டகுழகன் கெடியோன்வழுத்துகளவீசனென் அகினே தோறு முள்ளகெகிழ முடியேறமங்கைபுளகிக்குமேனி முகுளிக்குமென் கணிணேய.

எண்கண்ணிடத் தினகலா தசெல்வனெ ழிலார்களாவின் முதல்வன் வன்கண்ணர் கெஞ்சுபுகு தா தாம்பன் மனமாச றுத் தபெருமான் புன் கண்ணகற்றியடியாரைவீ பேகுவித் தநின் றபுனி தன் தன் கண்ணெனக்கு முடியா தவன் புதரவென்கொல்செய் த தவமே

தவமுந்தவத்தினு றபேறுமான தலேவாகளாவின் முதலே புவனங்களாவையுயிர்வர்க்கமாவை நுகர்போகமாவைபுகலும் திவசங்களா திவருகாலமாவை தெளிவார்தெளிந்தவமையத் திவையன் றிகிற்பையெளினேயகெஞ்சினெவரேமதிப்பருணேயே.

உன்னுமமோ தியுளேயேவணங்கியுறுபூசைபேணுமுரவோர் பொன்னுடளிக்கவாகல்குமா திபுனி தாகளாவிலுறைவோய் [ன் முன்னேயுனக்கியான டி.யானுமல்லேன் முழுஞானியல்ல செளியே என்னே பிழைத்தபிழைகோடியுள்ள வெனினும்பு ரத்தல்கடனே. கடவாரணத் தினுரிபோர்வைகொண்டகருவேசவா இமுதல்வா கடவாத?னக்குளவமேகிடந்து தடுமாறு நெஞ்சமுடையேன் அடைவாய்வழுத் திவழிபாடுசெய்துன்னடிபேண வொன்றுமறி யேன், மடமாலகற்றியிடுமாறளிக்கும்வரசீகொடுக்கும்வரமே.

வரையா தியற்றியிபொவகாரிமறமன்றிவேறுபுரியேன் விரைமா?லசுற்ற சூழலாரிடத்துமிகவாசைவைத்துமெலிவேன் கரையா திருக்குமனரீ கரைத்துன்னடிபாடவைத்தகதைநான் உரையானிறைக்க* முடியா துமுக்கணுடையாய்களாவிடுருளியே

ேவ று.

ஒளிமதிமுடித்தவேணியொருவனேகருவையானே தெளிவுறு நெஞ்சந்தன் ஊத்தெருட்டிகின் னி ஃவையக்காட்டி அளியிஞுலென் னேயாண்டவருட்குன்றேயுன் 'னயின்னும் எளியனேன்பி றவிவேட்டோவேத்திடா திருக்கின்றேனே. ()

இருக்கினுகிற்கும்போ தமிரவுகண்டுயிலும்போ தம் பொருக்கென நடக்கும்போ தம்பொருக்கியூண்டுய்க்கும்போ தம் முருக்கி சழ்க்கனிவாயாரைமூயங்கிகெஞ்சழியும்போ தும் திருக்களாவுடையகம்பாகிக்கையுன்பால தாமே. (கஉ)

கிந்தினயுனக்குத்தங்தேன் றிருவருளெனக்குத்தந்தாய் வந்தினயுனக்குத்தங்தேன்மலரமுயெனக்குத்தந்தாய் பைந்துணருனக்குந்தந்தேன்பரகதியெனக்குத்தந்தாய் கந்தினப்பயந்தநாதாகருவையிலிருக்குந்தேவே. (சுங்)

ே தவனே கின் கோயல்லாற்பி றிதொருதேவையெண்ணேன் பாவனே நின் னினல்லாற்பி றிதொருபற்றுமில்லேன் யாவையுங்காட்டக்கண்டேனென் னுளே நின் கேக்கண்டேன் காவலாகருவையானேயினிமற்றோர்காட்கியுண்டோ. (கச)

^{*} உரையாலுரைக்கவெனப்பாடமோதுவாருமுளர்.

உண்டெனமறைகளோ துமொருதனி முதலேகாளும் அண்டருமுனிவர் தாமுங்காண்கிலாடியேனுன்னே த் தெண்டிரைவளாகமுற்றுந்தேடினேன்றேடித்தேடிக் கண்டனன்களாவினி ழல்கருவைமாககாத்தானே.

(50 (5)

தானெனவருவமாகிச்சங்கற்பவிகற்பங்கொண்டு வான க்டாகிமண்ணுப்க்கடல்களாய்மலேகளாகி ஈனமாமனப்பேய்செய்தவிக்திரசாலக்தன் ஒல் சானு?னயுண ரமாட்டேன்களாகி ழனண் ணுவானே.

(ST. ST.)

கண்ண்ருக்தவங்கள்செய்துகானுடல்வருக்தமாட்டேன் எண்ணுமைப்புலனுஞ்செற்றங்கிருவினேயறுக்கமாட்டேன் கண்ணகன் ஞாலம்போற்றக்களாகிழலமர்க் துவாழும் அண்ணலேயினிபெவ்வாருவடியனேனுப்புமாறே. (3,67)

உய்யவோருறு திகாடாவுலகினிற்சமயமென்னும் வெய்யவார்கலியில்வீழ்க் துவெக் துயருழக்கின் ேறற்கு த் தையலோர்பாகம்வைத்துத்தண்டமிழ்க்கருவைவாழும் ஐயன்வந்தாண்டுகொண்ட ததிசயம்விளேக்குமாறே. (502)

(00)

அதிசயமுளத்திற்காட்டியகம்புறந்தானுக்காட்டித் து திசெயக்கவினுக்காட்டித்தொடக்களு கேயங்காட்டி மதியினி ற்களிப்புங்காட்டிவர்தெனேயாண்டுகொண்டான் க தியெனவுலகம்போற்றக்களாகிழலமர்க் தகா தன். (5.5)

ா தனேகவி ஞனே உகள்ளி ருட்போ இற்சென் ற த்த தேதேயிம்யவல்லி துணேவனேகருவையானே போதகேயத்தினுலன்பொலன்கழற்றெண்டுபூண்டும் ஏதஃயசற்றிடாமலிருப்பதுமிசையதாமோ.

திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தர்தா தி. 西压 இசையுஞ்செல்வ முக்திருவுமின்பமும் அசைவிலா தபே ர றிவுமுத் தியும் விசையமுந்தருங்கருவைமேவினேன் திசையுடுத்தவன்சீர்படிக்கவே. (85) படியளர்தவன்பதுமவே தியன் அடி முடித் தலமறியொணு தவன் கடிகொண்மாமலர்க்களவினீ ழலான் குடியிருக்கவென்னெஞ்சுகோயிலே. ('012) கோயில்சூழவுங்குடங்கைகொட்டவும் வாயிற்பாடவும்வணங்கியாடவும் ஆயிரம்பெயர்க்கருவையா திபன் கேயமுற்றுவாழ்தொண்டர்கேர்வரே. (6TIZ) கேர்க் தகெஞ்சமேகெடி துவாடிகீ சோர்ந்ததுன்பமுந்துயரும்போக்குவான் வார்க்தசெஞ்சடைக்கருவைவானவன் ஆர்ந்தபேரருளருவிவாடவே. (可里) ஆமெட்கலத்திகிரியொத்தீலக் தோடுகெஞ்சமுங்கவ‰யோர்க்துண நாடுமோ தமிழ்க்கருவை நம்பனே (aB) எடுசேர்மலர்க்களவிலீசனே.

(6T &TT)

ஈசனேயிடத்திமயவல்லியின் கேசனேயியற்கருவைசித்தனே பூசுயேஸூளேப்புனி தவாகமம் வாசுயேன்பி றப்பென் அமாயுமே. பி நவிமாயவுமருள்பெருக்கவும் த நவியாய்வனர் தன்னல்வேண்டுமோ இறை நவனெம்பி ரான்களவிலி சனென் நறையுமுன்னமேயினர் தனிமம் தமே.

(লল)

எம் தியென் செயுங்கருவையெம்பிரான் காய்யுநாண்மலர்க்கொன்றைவேணியான் ' செய்யபாதமென்சென்னிவைக்கவே வெய்யகூற்றுவுன்வீ சுபாசமே.

(নঞ)

பாசு கீக்கிமூவகை ப்பசுக்களே மாசின் முத்தியாம்வனத்தின் மேய்த்திமெ ஈசன் மின் ஜே நேரிடைச்சிகாதலன் ஆசில்பால்வணத்தண்டர்காதனே.

(எக)

அண்டகோளமுமகிலலோசமும் மண்டுசெந்தழல்வடிவமானவன் முண்டகக்கழற்கருவைமூர்த்தியைக் கண்டகண்ணிணேகளி துளங்குமே.

(20)

வ அ

துளங்கு செஞ்சமே தயரு முவகையொன் றுசொல்வேன் வளங்கொள்செர்தமிழ்க்கருவையம்பெரும்ப திமருவி விளங்குபானி றமேனியன் றிருவடி சொழுதால் அளந்துகாண்பருந்து றக்கவாழ்விம்மையின் ளிப்பான்.

(2)5)

இம்மையின்பமுமிற தியின்முத் இயுமளிக்கும் ஈடுமையாளுடை காயகன் கருவைகன்ன கரில் கொம்மைவெம்முலேக்கொடியொடுமினி துவீற்றிருக்க விம்மிமானுடர்வெக் தயருழப்பதென்விரகே.

(22)

திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தா தி.

5 (F)

வி ச கிஞற்சிலர் செய்தி இம்வினே களுமுண்டோ மருவியம்ப சமறைத் துகின்று ட்டுவான்போல உர ககங்கணக்கருவையானுருவனின்றுட்டப் பரவைசூழ்கிலமன் பதைப்பரப்பெலாகமுக்கும்.

(到压)

நடித்ததாள்களு கைமணி முறுவலு முகமும் பொடித்தவேர்வெழும்புருவமுமருள் விலோசன மும் முடித்ததண்பிறைவேணியுமுகலிங்கன் மழுமான் பிடித்தசெங்கையுங்காண்பவர் புலியிடைப்பிறவார்.

(AF)

பி நந்தயாக்கைகளளப்பிலபெருங்கடற்புவிக்குள் இநந்துபோயதல்லாலவற்றெய் திய துண்டோ க நந்தபானி நவண்ண?னக்கரு த்து நவிருத்திச் சி நந்தயாக்கையீ தி தந்கு நான் செய்வ துமுளதோ.

(26)

உள்ள தில்லதென்றுரைத்திடும்பொருளேயும்த்துணராக் கள்ளர்காவினிலிருந்திடாக்களாகறுங்கனியைத் தெள்ளுகெந்தமிழ்க்கருவையிற்சினகரம்புகுந்து மெள்ளநான்சென்றுகாண்டலுந்தீர்ந்த துவிடாயே.

(2) Fit)

விடக்கைமும்மலக்குழிகியைவிளிந்தபின்றீண்டா த் துடக்கைநோய்க்கணந்துணங்கையிட்டாடுறுமரங்கை நடக்குஞ்சூத்திரப்பாவையைநான்சுமந்துழலல் கடக்கநீக்கியென்றுளுவைகருவையுத்தமனே.

(अन)

உத்திவாள ராமுடித்தபால்வண்ணனேயுனது பத்திவேண்டுவதன் றியேசரகிடைப்படினும் முத்திவேண்டிலேன் றுறக்கமும்வேண்டிலேன் முனிவர் சித்திவேண்டிலேன்வேண்டிலேன்றிசா திபர்சிறப்பே.

(44)

சிறக்கத் கக்க துகருவையான் றிருவடிகேயம் மறக்கத் தக்க துமற்றுளசமயத்தின் மயக்கம் துறக்கத் தக்க திவ்வுடம்பையானென் றுறுதொடர்பு பிறக்கத் தக்க துசிவான க்தவாரியின்பெருக்கே.

(2)55)

(50)

பெருகுகா தல்கொண்டனு தினம்பேனை தகொஞ்சடியேன் உருகிகாடவும்வெளிப்படாவுப்பையுளத் துணர்க்கேன் இருதனை வுங்காண்பதற்கென்றெ திர்க்திவோய் கருகுகண்டனே கருவையிற்களாக அங்கனியே.

ം വ ച

கனிவுருமனங்குனியகின்பெருங்கரு‱ தந்தவா போற்றிகாயி னேன், இனியபாடலாற்களவிலீ சனென்றேத்தகாத்தருமிறைவ போற்றிவான், பனிகிலாவுடன்கங்கைதுன்றுசெம்பவளவார்ச டைப்பாமபோற்றிவில், குனிவுருமுனம்புரமெரித்திடக்குருத் தவானைகெக்குழகபோற்றியே. (கக)

குழவிவெண்ணிலாவினாயவெண்ணகைக்கொடியடத்துவாழ் குரிசில்போற்றியென், பழையசிவினப்பகைதொலைத்திடும்பா வசாசனேபோற்றிகாய்சினத், தழுவையின்வரித்தோலசைத்த பட்டுடைமருங்கினேப்போற்றிசெக்கமிழ்க், கழுமலப்பதிக்கவு ணியன்புகழ்களவினிழலிற்கடவுள்போற்றியே. (கஉ)

கடையுகத்தினி ற்பொழில்களேழையுங்கனல்கொளுத்தியசு டூலயம்பலத், தடூலபூசியென்னம்மைகாணகின் முடுமையனே போற்றிபோற்றிகெஞ், சிடைவிடாமலுன்சாணபங்கயத்திருக் சீந்ல்கியவிறைவபோற்றிமால், விடையின்மேவியேகருவைமா சகர்வீதிவாய்வரும்விமலபோற்றியே.

வீமலபோற்றிரின்பெருமைநாரணன்விரிஞ்சஞ இயோரறிய திற்றிலா, அமலபோற்றிநானறியும்வண்ணமுன்னறிவுதந்தருள நிவபோற்றி தண், கமலவாவிசூழ் கருவைமாகள்க்களவினிழன்வா ழகாலகாலனே, இம்பமால்வரைக்குமரியொப்பினக்கினியகாத லாபோற்றியெர்தையே. (க.ச.)

எர்தையாயிஞம் தூவஞயிஞயிறைவரையிஞய்போற்றியேன் மனப், பந்தமாயிஞய்வீடுமாயிஞய்பரமுமாயிஞய்போற்றி தென் புலச், சந்தமாவிவரைத்தமிழ்முனிச்குமைத்2னமணத்தமெய்க் கோலங்காட்டிரும், சுந்தரப்புயத்தழகுபோற்றிகற்சோ தியால் வணத்தா திபோற்றியே. (கடு)

ஆ நிரின் நிருத்தொண்டுகாதவித்த நிவுதென் நமட்டாகின் புகழ், ததுகெய்யுளிற்குறையுடைத்த நிவ்கோன் நாரின் செவிக் குற்ற நில்ஃமையா, காதனண் புடைக்கவிருனேவ நாங்கங்குவிற் கழற்கால் சிவப்புறத், தாதகென் நவாடுபாற்றி காடோறுக்கொழு மவர்க்கருள் சுறைவையையின

ஐயனே சாண்போற்றி பென்னோயாளப்பனே சாண்போற்றி பொய்யிலா, மெய்யனே சாண்போற்றிவானவர்வே ந்தனே சாண் போற்றிமான் மழுக், கையனே சாண்போற்றி சாவினக்காய்க்க வாசரண்போற்றி தீக்றக், செய்யனே சாண்போற்றிகாமின ச்செ ந்றவாசாண்போற்றி தேவனே. (கள)

தேவனே பிறர்க்கடியையுற்றிலேன் செல்த சின்வசுக்குக்குகள் றியும், சாவினுற்றினம்பரவிவாழ்த் தவேனுருமேண்குறை நீர்ப்ப சார்கொலோ, காவன் மூவரண்கனல்கொளுத்திடக்குளே செய் திலிங்கடவுள்போற்றியான்,பாவகாரி யேயெனி னுமெண்னே சீட்ச தகாப்பதுன்பண்பு சாகுமே.

பண்பயிற்றி என்டாடுகொன்றையும்படுலமார்பனேபோற் நியம்பிகை, சகாக்ளித்திடத்தில்லமன்றினிற்கமுகடம்பிலேட

து திருக்கருவைப்பதிற்றப்பத்தர்தாதி.

வுள்பெர்ற்றிபூம், சண்பகச்செழுங்காவின்வேரிருழ்தண்களாவ னத்தடிகள்போற்றிமீ, விண்பரிப்பவன்றெழுதகம்பனேவெள் மேமேனியாம்போற்றிபோற்றியே.

க்கள்ளேமெனியாய்போற்றியொப்பினமேவுமார்பனேபோ ற்றிபோற்றிபூம், கள்ளலம்புதண்களவினீழலிற்கரூணயர் கடவுள்போற்றிகான், உள்ளமொன்றிகின்றடிவழுத்திட செல்துபோற்றியின்புறத்,தெள்ளுசெந்தமிழக்கருவைம செல்துபோற்றிகின்சிர்கள்போற்றியே.

திருக்கருவைப்பதிற்றப்பத்தர்தா தி முற்றிற்

மெய்கண்டசேசிகன் றிருவடிவாழ்க.

